

„În istorie puterile irezistibile lucrează în ascuns ca vulcanii de pe fundul mării.”

- Lucian Blaga

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XIII

Numărul 727
28 mai - 3 iunie 2025

Când statele europene vor decide singure să pună punct; nu parteneriatelor și comerțului (direct) cu Statele Unite, ci reprezentării prin UE...

Cezar Adonis
Mihalache

Nu, nu este un război comercial între Statele Unite și Europa... Este un conflict între „imperii”... Unul mai puternic, unul aproape de disoluție... Sau îl putem defini ca fiind un „război comercial”, dar între unchiul Sam și Uniunea Europeană... Pentru că, între discuțiile cu Europa și „negocierile” cu Uniunea Europeană, Trump a ales de mult... Iar dacă discuțiile cu acea parte de Europa care va accepta acest standard se vor putea derula între ideea de amicitie și parteneriat, cele cu UE vor

ropene vor decide singure să pună punct... Nu parteneriatelor și comerțului cu Statele Unite, ci reprezentării prin Uniunea Europeană...

De altfel, problema nu este dacă Trump va merge „până la capăt” cu forțarea unei (măcar) părți a actualei UE, ci de câte state europene va avea nevoie pe post de „cal troian”... De câte țări stimulate să negocieze singure cu Washingtonul va fi nevoie pentru ca reprezentativitatea UE să fie pusă sub semnul întrebării (și apoi negată) de către celelalte țări europene, cele (încă) fidele statutului de reprezentare (acum, „ca UE”, apoi „prin UE”, apoi

„drept” (devenit deja o grea tichie) de reprezentare al statelor europene... Inclusiv prin impunerea unor taxe, tarife, cote suplimentare de plată pentru ca „unchiul Sam” să (mai) trateze UE ca UE... Pe care îl vor plăti statele europene, firește... Dar întrebarea este: câte țări vor mai fi dispuse să suporte din bugetele lor (și binele propriilor cetățeni) încă o presiune fiscal-financiară doar pentru a face jocul unor clici europene cărora oricum nu le pasă de Europa (de cetățenii ei) și care vor doar impunerea unor decizii finale?!... Și câte vor decide ele singure că Europa are nevoie de o altă

Fereastra lui Overton: Paiete pe o troacă nespălată...

Maria Diana
Brăgaru

„Pereoaada” asta mi-a cam pus capac. Nu mai am niciun fel de toleranță nici pentru prostie, nici pentru neamuri-proaste! Chiar nu mai pot. Nu mai pot să stau să explic fiecărui jeniu” ce vrea să spună autorul! Să fi învățat de la școală, ca eu nu mi-s obligată să explic fiecărui „sfânt” cu bolovani în mâini ce nu e în stare să priceapă, că e tolmăc. Așa! Că tot vorbii de indivizii aștia! M-am uitat la fotografiile susținătorilor de la investirea impostorului. Numai eu am avut impresia că majoritatea a crezut că se duce la un fel de petrecere hippie cu „iarba” de la Vama Veche, combinată cu teambuilding de multinațională de obsedați de onanie plus un eveniment „3 în 1” – parastas, nuntă și botez după meniurile pozate?! Da chiar, ăia nu au mai văzut mâncare de s-au immortalizat cu platourile sau credeau că noi nu am mai văzut și voiau să le facă în ciudă tuturor, că ei au făcut mașul ghioagă moca?! Ce să mai zic... celelalte poze, când stă gașca pe ciuci, aia Mandrutul cu farfuria plină ochi cu sarmale (sper să îi fi pus și în traistă nehalitului), aia în care au scos limba în fotografie sunt... mirifice. Poți să le pui ăstora paiete, poți să îi speli cu peria de sarma, poți să le pui cravate, tocure... Mirosul de mărțan nu e ascuns nici de coafura cu breton. Apropo de breton. Bretonul e pe invers? Sau e doar o bărfă?! Oare au dansat și trenulețul?! Au poștit un joint în grădină? Au furat miresul la sfârșit? Pardon, au furat președintele?! În fine, se vede că oamenii care se pretind elite au maniere și apucături de animale primare, iubitoare de banane. La propriu.

Of, săracii, nu știu ce e aia etichetă, care sunt cutumele în așa ocazii, ca nici de îmbrăcat potrivit ocaziei nu au fost în stare, au crezut că e ca la nunta la Ciorobașparlăieșeni, de unde pare că se trag toți, din același strămoș comun, țărăniul de Stockholm cu sindrom Stockholm. Bun. Mai departe! Am văzut că domnul parlamentar Vexler a depus o propunere legislativă suplimentară, tocmai bună pentru epurare politică. Domnul Vexler e șeful comunității evreiești. Domnu’ Vexler, sunteți sigur că nu încercați oleacă de autovictimizare pe aici? Nu am înțeles care era motivul pentru care a fost proiectat steagul Israelului pe

Casa Poporului, nici motivul pentru care era întins în parlamentul României. Da, am înțeles ca era ziua prieteniei israelian-romane și ca tot dumneata, domnule Vexler, ai fost cu ideea, dar exact în ziua aia, IDFul a deschis focul asupra unui grup de diplomați, printre care se aflau și români. Înțelegi matale?! Israelul a dat în ziua aia cu băta în baltă grav, ditama incidentul diplomatic s-a crăcit și matale vii cu steagul... Domnule Vexler, eu așteptam și încă aștept să vad steagul României și în interiorul Knessetului, plus să fie Tricolorul proiectat și pe afară. Ca așa e frumos! În privința legii lu’ matale. Domnu’ Vexler, romanul de rând nu e antisemit, nici xenofob, chiar dacă uneori nu e corect politic în limbaj. Însă dacă îl mai freci mult la icre cu lucruri care nu îl privesc și îi bagi pe gat politicile dumitale, s-ar putea să ai parte de o reacție fix pe dos. Adică exact prin acțiunile tâmpite de „combatere a antisemitismului” să naști sentimente de animozitate. Și în loc să îi obții sentimente de prietenie, să o pui de o înjurătură. Deja încep să ma întreb dacă nu cumva asta e o tehnică care să justifice apoi alte legi tâmpite. Domnu’ Vexler, cunoaștem și noi teoria psihologiei inverse, o aplică progresiștii care, după ce sunt mărțani și nesimțitori, și-o fura și apoi striga „e ură, ne urăsc”. Nu cumva faci și matale la fel?! Că eu știu că evreii credincioși sunt și contra războiului, și contra comportamentelor sexuale aberante. Matale ești evreu de-ala de știu eu, om la locul lui, sau te prefaci evreu, că, de fapt, ești cu progresiștii care lupta împotriva Lui Dumnezeu?! Sau te are cineva cu vreun matrapazlac la mână și te pune să scoți tu cărbunii încinsii din foc?! Spune drept, ca nu duc vorba, rămâne strict între noi.

Așa, și ca tot vorbeam de legi de ingradire a libertatilor pentru ca ar fi nu’ș ce pericole. Ma, noi nu am ieșit în strada când aveam motiv, dovedind că suntem cam slabi la reacție socială. De ce vin ăștia cu idei și propuneri de legi care să îngreudească libertatea de gândire și exprimare?! Ca ieși și prietenul Bănescu, veni și el cu un „avertisment după investirea președintelui Nicușor Dan: ‘România e torpilată de propaganda celui mai mare dușman istoric’”. Mie îmi pare ca băieților le cam tremura chiloții maro-progresist în fund. Că „alegerile truate integral, mascarada” cum zic unii care pretind ca absolut tot e fals, le-a arătat jigodiilor ca suntem mult mai mulți...

deveni din ce în ce mai restrictive, transformând negocierea în impuneri dinspre Statele Unite... Iar pentru asta, Trump va uzita la maxim, nu (doar) de amenințarea cu tarifele vamale de 50 la sută, ci de folosirea punctuală a acestor arme economice și politice... Geopolitice!... Și va insera numeroși cai troiani prin această aparentă acțiune de naționalizarea americană, motivată de întoarcerea investițiilor și a producțiilor americane „acasă”, în America, fără a le mai lăsa „răspândite” prin Europa (mai puțin), dar mai ales prin Asia,... Pentru că Europa (pe de o parte) și Uniunea Europeană (pe de altă parte) vor trebui să-și aleagă tabăra (și nu „taberele”, căci nu va fi loc de duplicitate) dar și felul de „a fi” al viitoarelor relații cu „unchiul Sam”: negociere sau supunere... Și va fi un război comercial, dacă mare parte din Europa va alege asta, până când statele eu-

poate fără nici un acronim al Bruxelles-ului)... Iar Trump nu va avea nicidecum nevoie de instrumente mai agresive, de o presiune mai mare, de o creștere a procentului de amenințare prin taxele vamale dincolo de 50 la sută... Ci de timp... Căci fisurile din interiorul UE, generate de politicile Bruxelles-ului, vor „rezolva” până la urmă „nodul Gordian” din UE... Dar nu desfăcându-l, ci tăindu-l (și nu, nu „dimprejur”!), împărțindu-l pe atâtea capete de sfoară că nimeni nu va mai ști ce era al UE și ce este al membrilor Europei de mâine... O Europa ce va semăna (va trebui să facă asta pentru propria-i supraviețuire) mai mult cu acea Europă de dinainte de 1990 decât cu Uniunea Europeană la apogeul desfrânării clicilor de putere de la Bruxelles...

Sigur, Trump nu va putea nega niciodată dreptul Europei de a fi o Uniune Europeană... Dar va putea să o taxeze pentru acest

reprezentare?... Căci, altminteri, chiar dacă nu este cert că America va fi din nou „great again”, sigur e că UE va fi din ce în ce mai mică... Asta doar de pe urma „războiului comercial” cu Statele Unite... Dar ce se va întâmpla când ceilalți poli de putere ai lumii vor prelua modelul de impunere comercială a Statelor Unite?... Cât va fi dispusă Europa să mai sacrifice din ea însăși pentru a rămâne sub o siglă care de mult prea multă vreme (deja!) nu îi mai conferă securitatea și siguranța pentru care a fost gândită, cea a cetățenilor Europei, nu a binelui unor structuri politicianiste decizionale până la dictatură...

„Cei care au fost văzuți dansând au fost considerați nebuni de cei care nu puteau auzi muzica”...

Zoe
Dantes

A trăi Taina, de multe ori e considerată de cei din jur ca fiind nebunie. Pentru ca nu o înțeleg și ca despre orice lucru neînțeles este mai ușor să fie etichetat, cadrat într-o lume a nebuniei.

Dincolo de toate, ea, așa-zisa nebunie, nu este decât Verbul „a îndrăzni”! Să fii altfel, să simți altfel, să acționezi în alt mod decât se așteaptă de la tine. Să nu încalci normele sociale impuse de cei care fac legea.

din cale. Nu cred! Unii au puterea să o recunoască, alții nu.

De teama că ar fi catalogați „nebuni”! Și că aude o altfel de „muzică”! Nebunii care dansează după o muzică pe care o aud doar ei. Cineva a spus despre textul de ieri, că a fost „scris cu furie”. Altcineva a comentat că a fost scris de „unsa lui Dumnezeu”. Ironic, normal! Unsul lui Dumnezeu nu Este decât Unul! Este în altare și în icoane! Și e VIU! În niciun caz nu sunt eu.

Era de datoria preoților să vorbească cu El

dimpună vedem rezultatele. Nu știm dacă ne plac sau nu, dar le trăim. Zi de zi, ceas de ceas. Și toți simțim spinii din tălpi. Chiar dacă o recunoaștem sau nu. Textul de ieri nu a fost scris cu furie. Nu! Doar cu lehamite, cu saturație și oboseală. Maximă!

O lehamite greu de imaginat! Si foarte dificil de descris în cuvinte, indiferent la ce vocabular aș face apel.

Nu există cuvinte să descriu starea. Am mers împreună până azi pentru o idee, pentru un principiu.

zid. În care eu am să văd, precum „nebunii” o ușă! Și am să bat în zidul ăla, până când se va deschide. Ca o Taină!

Am să mă retrag din a scrie despre ce se întâmplă, cu bune și rele. Cu arma Cuvântului! Nu a fost scris nici un rând cu furie. A fost doar ca un bici! Cu care am dat prima oară în mine și după aceea în unii. Știu, nu aveam nici o cădere să fac asta. Am avut o opinie! Nu dețin

Adevărul. Moneda are trei părți! Întotdeauna! Ca și Adevărul. Este al meu,

care trece și vremurile. Dacă va fi nevoie să mă întorc la textele pe care am îndrăznit să le scriu, am să mă întorc. Până atunci, vă mulțumesc! Pentru drumul făcut împreună! A fost de Taină! Trăită! Să mulțumim Domnului pentru cele bune și mai ales pentru cele grele. Toate au rostul lor! O să înțelegem sau nu. Nici nu mai are importanța!

Și pentru că ați râs cu mine, ați plâns cu mine, ne-am întristat și bucurat în aceeași măsură, am băut cafeaua virtual împreună, nu-mi rămâne decât să mă

Pe pământ! Pentru că Legea Cerului ar putea fi alta decât ne imaginăm noi vreodată. Să pleci pe un drum plin de hârtoape cu tălpile goale, în bătaia furtunii și tu să crezi și să fii convins ca nu ești singur. Totdeauna de mână cu El! Să faci bine celor din jur, fără ca ei să o știe este suprema binecuvântare. Important este ca nici tu să nu știi că l-ai făcut. Pe el, pe „bine”! Ca să nu te calce trufia în picioare. Pe tine însăși!

Să fii acolo unde poți șterge o lacrimă, împărți o bucată de pâine și de suflet. Să dai mereu din ce ești! Un Cuvânt care trezește, care hrănește, care dă speranță și alină durerea. Cea pe care fiecare o purtăm cu noi și în noi. Nu cred că există vreun om, care a scăpat de spinii

ca să vină în fața altarelor și să dea poporului nădejdea de care avea nevoie în vremuri de răscruce. Ale unui Neam, cuvânt plin de misticism. Nu popor, ca termen juridic, spunea părintele Calciu cândva. Unii au făcut-o, alții nu. Nu este căderea mea să judec. Fiecare și-a ales tabăra. Pe față și în fața tuturor. Și mai ales în fața istoriei! Și în fața Domnului!

Judecata noastră, ca oameni simpli, va fi altfel decât judecata celor ce trebuiau să conducă turma. Adică, a păstorului! Nu contează dacă e păstor de suflete sau de lege. Cea nescrisă sau cea scrisă de om. După măsura și anvergura celor de au pus-o pe hârtie. Legea omului! Care este cu totul alta decât Legea Cerului! Și toți,

Atât! Nu pentru persoane, nu pentru nume. Toate își pierd esența în fața vieții. Rămân doar cuvinte scrise care se pierd în negura timpului. Dacă nu au ecou, se presupune că ai strigat degeaba. Poate mi-am asumat o bătălie care nu era a mea. Poate nu am știut să aleg bătălia care era cu adevărat importantă. Pentru mine, ca om. Dar știu sigur că am pierdut! Și accept!

Aici se termină drumul nostru împreună pentru un ideal. Poate eronat! Am crezut cu tărie ca putem schimba ceva împreună! Nu a fost să fie!

Așa că aleg să plec cu soarele în păr și tălpile goale, și să străbat altă cărare. Pe unde nu a trecut încă nimeni. Poate o să ajung din nou în fața unui

al tău și cel de la mijloc, care nu e al nostru. Este doar al Lui! De aceea, uneori trebuie să știm când vine vremea să ne retragem. Și să ne întoarcem la viețile noastre. Simple! Să ne vedem de ce avem de făcut, pentru că viața nu ne așteaptă. Ea, viața, ne-a trăit pe noi în ultimele șase luni. Ne-a consumat! Ne-a ars și la final ne-am ales cu mâinile goale. Și cu suferința unui procent mare din Neam. Care a crezut că poate schimba ceva.

Nimic din ce dă Dumnezeu nu e rău! Poate a fost mai bine așa! Până nu vom experimenta haosul total, nu se va schimba nici un milimetru de istorie.

Să lăsăm pe El să facă voia Lui! Poate trebuie să trăim dezastrul! Cine ne poate spune! Doar vremea

încilin în fața voastră! Drept răsplată nu pot să vă spun decât ce a spus marele Nichita! Cum a făcut-o el, nu prea o mai face nimeni. Azi! Prețuiți pe cei pe care-i aveți în jur! Soții, iubite, soți, iubiiți, părinți, prunci, prietenii! Sunteți responsabili pentru ei! Iubiți! Vă spune un „specialist” în scaune rămase goale la masă!....

Lumea trebuie condusă de oameni sănătoși...

Grid
Modorcea

Numeroasele crize care bântuie azi omenirea, conflictele interne și internaționale, ura care macină unele popoare, inegalitățile flagrante între drepturi, miile de proteste și revendicări economice și politice arată tot mai mult că lumea în care trăim nu e bună, că oamenii au nevoie de o altă organizarea a lucrurilor, de o schimbare radicală. Parcă mai repede decât bănuiam, oamenii doresc o lume a păcii mondiale, a punților între oameni, a armoniei sufletești și morale, a discernământului iubirii. În Civitas Innocentiae prevăd că această lume

Lumea trebuie să se îndrepte spre Utopia pe care am descris-o în cartea O Nouă Geneză, adică spre o societate care poate trăi fără politică, fără religie și fără bani. În Scandinavia am dedus că acest lucru e posibil, așa cum există în comunitatea Auroville din India.

Din analiza evenimentelor curente, am dedus însă că la conducerea lumii, a unor țări, există oameni bolnavi și e nevoie ca țările să fie conduse de oameni sănătoși. De aceea, este nevoie ca ei să fie consultați medical atunci când se pun pe listele de vot și apoi anual, dacă sunt aleși, așa cum se petrec lucrurile în America. Da, dar o știre recentă, că Joe Biden a fost

internațională de medici, cei mai buni specialiști din lume, care să-i testeze pe acești conducători. La noi, ar fi foarte bine să se petreacă un astfel de control prezidențial. Și nu numai. Ar fi fost de bun augur un control medical în cazul lui Băsescu, i-ar fi întrerupt la timp excesele, sau în cazul lui Iohannis, care a dat dovadă de cea mai mare eroare mintală, a desființat opoziția, a omorât democrația în România. El nu a fost niciodată președintele tuturor românilor, ci numai al peneliștilor. Iar acum e bine ca Nicușor Dan să ia aminte că el trebuie să fie președintele tuturor românilor, că trebuie să țină seama și de cele peste 5, 3

de colegul meu Mihai Șubă de la Facultatea de matematică, și am zis că Nicușor ar putea fi un bun șahist. Am fost pe aproape, fiindcă, iată, acum trebuie să joace un șah politic, să dovedească faptul incredibil că nu ticăloșii corupți, de care poporul a vrut să scape prin vot, l-au ales. Coaliția de la putere și toate forțele securistice s-au unit să-l aleagă pe el, să scape de un „sălbatic”, cum a fost taxat Simion. Cu alegerea lui Nicușor, situația politică din România nu s-a schimbat. Tot PSD conduce. Gușganii se alintă că vor sau nu la guvernare. Să vadă ce mai pică! La fel ca înainte, nu poporul e important pentru ei! Ciolacu a fost înlocuit de un alt fost, Grindeanu, tot

bare radicală nu mai este posibilă, deci Nicușor trebuie să lucreze la o schimbare cosmetică. E condamnat la compromis. Ar avea o șansă, să lucreze cu poporul. Ar mai fi una imediată, ca geniul lui șahistic, dacă are așa ceva, să-l facă să găsească o cale de colaborare cu AUR, de armonizare a extremismelor. Să îngroape securea războiului! Va reuși el să evite postura de marionetă? Va reuși el să iasă din autos – închiderea în sine? Oricum, echipa internațională de medici ar trebui să-l ia în vizor, să-l controleze la bilă, fiindcă altfel dă apă la moară altor lighioane, precum Fecali, un altoi în mai multe luntrii, care acum a anunțat că își

nouă, de care vorbește prima oară Apocalipsa („un cer nou și un pământ nou”), se va împlini în anul 3000. Dar se pare că frământările politice, care arată ca un cazan de smolă pus la fiert, evoluția fantastică a mijloacelor High Tech grăbesc acest proces și că profetia mea se va împlini mai repede. Însă e necesar ca toți oamenii de bine de azi să conlucreze în această direcție, ca America să n-o mai ia la cea, iar Europa la hăisa. Trebuie ca toate guvernele să lucreze la armonizarea conflictelor, la crearea de punți de dialog între națiuni, între oameni de diferite rase și credințe.

diagnosticat cu cancer la prostată în fază avansată, arată că acel control anual de care se bucură Casa Albă nu a fost corect. Această boală a lui Biden trebuia depistată de mult, deci timp de câțiva ani America a fost condusă de un om bolnav, care a încurcat mult lucrurile. Medicii au tăcut. Apoi, în țări precum Coreea de Nord nu văd cum un medic și-ar permite să dea diagnosticul că Kim Jong-un este nebun. Sau vedeți dvs ca medicii din Rusia să-l diagnosticheze pe Putin că a luat-o razna, sau cei din Israel pe Netanyahu?! De aceea, propun să se facă o echipă

milioane de români care nu l-au votat. Opoziția la tronul lui este foarte puternică, aproape jumătate dintre alegătorii care au fost la urne, peste 11 milioane, nu l-au vrut pe el. E pericolul existenței a două Români declarate. O cauză ar fi legată nu de faptul că nu are o familie legală, că ar fi ateu cu chipă etc., ci de faptul că nu e sănătos. El a intrat în istorie cu diagnosticul metaforic că ar fi autist, adică un om cu mintea întârziată. Și trebuie să dovedească faptul că nu este așa.

Eu l-am cunoscut și de aproape și nu am zis că e autist, ci mi-a adus aminte

un drac! Ba s-a arătat susținătorul lui Simion! Coloana a doua din PSD a fost și mai bine consolidată și își cere și mai abitur drepturile. Ce șah politic trebuie să facă acum Nicușor, Plicușor, Mucușor (unii forumiști îi zic și Mucollini – vezi imaginea cu mâna întinsă ca fasciștii), să fie și cu cei din umbră care l-au ales masiv, și cu poporul, cu alegătorii curați, care vor schimbare. Un paradox de nedezlegat, ca un nod gordian, poate doar cu sabia lui Machedon. Nicușor e singur, nu are nici un program de guvernare, tot vorbește de „reconstrucție”, dar cu cine? Tot cu hoții! O schim-

face partid. Pericolul acestor oameni fără cap și fără carte este enorm în România. Au șansa să-și facă partide la pușcărie! A ajuns oare România o pușcărie originală? O țară nu poate fi condusă de semianalfabeți cu internet. Trebuie o unitate puternică a oamenilor sănătoși, a patrioților adevărați, care să-i bareze de la ascensiunea spre scaunul puterii pe autiști, pe întârziții mintali, pe cei care au pierdut contactul cu realitatea.

„Societatea” populațiilor de mâine: devenind ceea ce alții și-au dorit să fim...

Cezar Adonis
Mihalache

A crește taxele și impozitele înainte de a impune o reevaluare a cotelor de redevențe aplicate resurselor care pleacă din România înseamnă crimă socială... A gândi o majorare generalizată a acestora pentru a salva guvernul de la ruină înseamnă un delict politic, dar nu de „opinie”, ci faptic, prin abuz de forță... A accepta fără crâcneală obligația de a achita 18,6 milioane euro (!) către Instrumentul European pentru Pace, bugetat la nivelul UE din banii statelor membre pentru „planul de întărire a capacității Ucrainei de instruire a forțelor sale armate”, și a elimina, pentru a face rost inclusiv de acești bani, toate cotele reduse de TVA, dar și a vorbi despre necesitatea unor noi taxe și impozite, ori o uniformizare a celor existente la cel mai înalt nivel „de referință” (practic, renunțarea la cotele de defalcare) prin transformarea într-un cost unic al populației pentru orice își va mai dori aceasta, pentru orice va mai

face, va mai trăi, gândi, reprezintă genocidul politic de astăzi la adresa societății populațiilor de mâine... A populațiilor, nici măcar a populației rămase dintr-un popor (astăzi, încă) sfârșit din osatura de demnitate și mândrie ca națiune de până mai ieri... Și vor fi numeroase „populații” ce vor ajunge a conta mai mult decât noi, ca rămășiță din poporul majoritar cândva... Căci, nici măcar statutul de popor nu am reușit a-l apăra... L-am cedat întâi pe cel de națiune, în numele căruia puteam emite pretenții europene de egalitate și de drept de a fi respectați, luați în seamă, apoi ne-am lăsat supuși cu mult dincolo de statutul ultim al relevării noastre în lume ca neam, popor, conștiință istorică, deșteptare națională... Pentru că fără exoscheletul nostru ca națiune mai puteam supraviețui... Dar fără acela ultim, de popor (fie și dintr-o fostă națiune pierzându-și instituțiile, deșteptările naționale, demnitatea și mândria, eliberată poate de mult prea mult timp din închisorile feudale ale trecutului prin iluminarea

neamului) vom deveni doar o colectivitate... Care va putea fi mai ușor eclipsată iar apoi înlăturată de către populațiile strămutate între timp aici, devenite tot mai puternice, mai încrezătoare, dar și dominante ca pretenții, revendicări, prezențe...

Suntem deja „parte” cu toate acele colectivități (mâine, populații) înstrăinate aici... Înstrăinate peste drepturile noastre istorice, de neam și de limbă, sub diferite justificări și marote... Refugiați, sinistrați, expați... În fața cărora am pierdut atâtea beneficii financiare că am ajuns a ne dori să fi fost noi refugiați... În fața cărora suntem pe cale să ne pierdem ultimele legături cu noi înșine, cu aceia de cândva, devenind ceea ce și-au dorit alții să fim... Iar faptul că nici măcar aluziv acești guvernați ai trădării de țară nu au amintit de posibilitatea refacerii visteriilor țării prin ceea ce noi avem de drept (dar alții, la fel de trădători, au vândut în numele nostru) prin reevaluarea resurselor care părăsesc România pe redevențe ridicole este o

altă dovadă că suntem tratați, nu doar ca niște străini în propria țară, ci, aproape, drept niște apatrizi în țara oricui altcuiva, dar nu a noastră. Faptul că nici măcar nu se vorbește despre posibila restrângere a cheltuielilor pe care România le are pentru apărarea unor străini de neam și sânge, dar care nu au nici o problemă în a-i alunga pe cei de sânge cu noi din „țara” lor, din frânturile dodoloațe ale țării noastre de cândva, ruptă, supusă unor destrămări și rapturi rapace, arată nivelul de inconfort al existenței noastre pentru alții... Azi încă „inconfort”, mâine un deranj ce va fi înlăturat prin alte trădări ale guvernanților și politicienilor...

S-a ajuns deja la un soi al absurdului posibil, „post-orwellian” (!), de a ființa dincolo de limitele aplicabile criminalilor, iar asta pentru dreptul de a ne mai referi la Istoria noastră, de a mai arăta cine am fost, fiind, nu doar înstrăinați în țara noastră, ci deposedați de minime drepturi... Și nu, nu faptul că, mâine-poi mâine, ultimii intelectuali ai ultimei generații

de indivizi non-analfabeți funcționali vor putea fi puși în grele zeghe pentru că au rostit, au amintit de cuvintele unor înaintași, este cu adevărat terifiant, ci acela că, prin supra-licitarea demonică a unei legi oricum a întunerului (civilizațional), a înfierării noastre pentru vorbirea despre înaintași, de fapt se face ruptura noastră, atâția cât vom mai rămâne a mai vorbi și scrie, de Trecutul Istoric. Moment în care nu va mai fi nevoie de alte mecanisme pentru a ne extirpa din locurile noastre istorice, de vestigii, de drept cultural strămoșesc... Pentru că nu va mai fi nevoie de acuzații de promovare a unor tembele impresii de culturi ale unor personalități ori ale „genocidului” (!) de a ne fi încrâncenat de trecutul nostru... Al nostru de drept, „al lor” – furat, selectat, rescris mișelește...

Tov’rășul Președinte Nicu, cel mai iubit fiu al poporului, matematician de renume mondial!

Maria Diana
Brăgaru

Încă dinainte de turul doi, înainte de manipularea rezultatelor pentru a instaura într-un mod bastard un om de paie în scaunul de la Cotroceni, am spus că acest candidat are porniri dictatoriale pe care le ascunde cu greu sub masca unui „șoarece de bibliotecă” absolut inofensiv. Acum câteva zile am spus că se lucrează la construirea unui partid unic, la crearea unui bloc politic antinaționalist sub înțeleapta și atentă îndrumare a celui mai iubit fiu al poporului, tovarășul Nicu. Am scris că se lucrează fără preget și total lipsit de imaginație, la reconstituirea perioadei 1946-1949. Aceleași partide, doar cu denumiri diferite, aceleași ideologii, doar numite altfel. Am spus că am ajuns în această situație din cauza luptelor intestinale din PSD, când baronii erau atât de speriați de Firea, ca au făcut tot ce au putut ca să o mazilească și așa a ajuns Cel mai matematician dintre matematicieni un biet primar dă București. Același PSD care în 2014 a ales să se

supună Angelei Merkel, prin indicațiile BND, să o prezinte pe Viorica Dăncilă drept contracandidat celui declarat favorit de către Brussels, anume fizicianul de renume sibiana, Klaus Werner Iohannis. Ca să fie siguri că Viorica pierde. Atunci, și un ficus dacă ar fi fost în cursă contra unui om propus de PSD, ar fi câștigat. Și chiar a câștigat ficusul. Am mai spus deja că Bolojan, cu grupul de la Cluj, poate și cel de la Monaco, s-a urcat în pat cuUSR-ul la comanda lui Macron, care l-a preluat pe Ilie de la handlerul anterior, Angela Merkel. Și ca PNL va fi înghițit, la propriu, deUSR.

La momentul istoric al înmucozității României cu „Geniul matematicii, născut de acest popor” prin tot felul de diviziuni meiotice mitotice, permutări, distorsionări a contribuit din plin le ministere de l’Europe et des Affaires étrangères și execuții au fost racolați dintre oamenii serviciilor noastre. Am mai spus, în timp, că președintele instalat printr-o coalizare a tuturor serviciilor împotriva României, în 89, când ni s-a impus un președinte format

la Moskova, Iliescu, a fost urmat de alții... Constantinescu, unealtă care trecea dintr-o influență în alta. Apoi a ne-a venit Băsescu, prietenul CIA. Apoi a ne-a venit Iohannis, prietenul BND. Acum, noul Nea Nicu de Românie, a venit cu o etichetă „made By DGSE in France” vizibilă din spațiul cosmic lipită de prea-iubita lui cocoașă.

Cumva, pare ca suntem iarăși în epoca fanariotă, când domnii ne erau puși de către străini. Dacă stau să mă gândesc bine, mereu a fost așa. Mai mereu! Dacă ne uităm în istorie, doar de la momentul Alexandru Ioan Cuza încoace, pentru conducătorii României a fost nevoie de un aușvais, de un blessing, de-un colac și-o lumânare dat de sufletul României la fiecare nouă înscăunare. Și, dintr-o curiozitate sau coincidență, cam toate domniile fanarioților moderni au avut o componentă dictatorială în ele. Și pentru toate, neilofanarioții au plătit tribut în copii, femei, tineri, aur și sânge. Așa se întâmplă și acum. Copiii ni se nasc printre străini, femeile sunt slugi sau vânzătoare de plăceri la ei,

tinerii le fac treburile, plătim bir pentru ce ei ne iau și sângele romanilor a fost vărsat pentru războaiele lor. Nimic nou sub soare!

Până și pentru recunoașterea statului, ai noștri au dat peșcheșuri grase Franței și politicienilor ei, la fel de corupți și astăzi cum erau acum mai bine de o sută de ani. Întru continuarea; acestei forme de vasalitate modernă, Macron Bonaparte l-a pus pe Nicpoleon MuceaParte șef peste România. Nu știm ce i-a pupat MuceaParte Macronului sau Briggetelui: inelul sau scula progresistă. Nici nu e important pe ce și-a pus buzele subțiri ca o crăpătură într-un geam. Importante sunt resursele care vor fi concesionate în principal Franței, ca mulțumire din partea lui Muceaparte pentru favorul de a fi declarat cel mai iubit fiu al poporului prieten al Franței. Important e că înainte de a fi uns chiar, apoi exact din prima zi, Muceaparte și-a arătat dorința de a lupta împotriva celor care îndrăznesc să gândească singuri și să vorbească pentru o națiune. Muceaparte va lupta neobosit pentru propasirea Franței. Muceaparte va fi

într-o luptă continuă împotriva oricărui discurs neoficial și nu va precupeți niciun efort pentru a transforma la propriu întregul Popor Român într-un popor de sclavi. O populație alcătuită din membri cumiți, obedienți, drogați cu integrale, discursuri corecte politic, cu mațele lipite de spinările spinărilor, care nu vor mai avea nimic în cap, nimic în bănci, nimic în frigidere, nimic în inimi, nimic în suflete. Și niciun Dumnezeu. Dar votanții lui Muceaparte vor fi fericiți cu o banana pe lună și una pe soare. Și cu o pereche de blugi dacă îndeplinesc planul cincinal la norma de suflete vândute diavolului!

Și mă întreb, tristă, de ce am permis ca a doua oară în istorie am lăsat să ajungă președinte un om tarat, în deplină antiteză cu blândul și înțeleptul Sfânt Nicolae. Cum, în loc de Moș Nicolae, ne-am pricopsit cu încă un nea Nicu într-o ureche...